

GLASNIK

reformacije

Broj 2, 2023.

PROPOVIJED

Pretpostavke i stereotipi

ISKUSTVO

Od svijeta do crkve

ZDRAVLJE

Avokado

Duhovna pretraga

GLASNIK *reformacije*

Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXIX
Broj 2

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Boris Bosanac

Grafička priprema i dizajn:
Igor Aradski

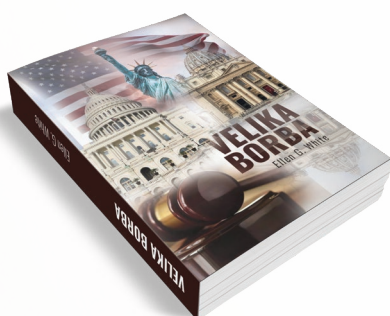
U GLASNIKU REFORMACIJE
izlaze članci biblijsko-religioznog,
moralno-poučnog i zdravstvenog
sadržaja te izvještaji o misionarskoj
djelatnosti naše crkve širom svijeta.

Rukopise, prijedloge, priloge
i eventualne promjene adresa
šaljite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel: +385 91 544 6554
e-mail: info@rpsad.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture
i prosvjete Republike Hrvatske,
Kl. ozn. 612-10/93-01-161,
Ur. broj: 532-03-1/7-93-01,
od 23. veljače 1993.,
Glasnik Reformacije
ne podliježe plaćanju osnovnog
poreza na promet.

Duhovna pretraga (II)	4
Pretpostavke i stereotipi	8
Ljetni duhovni sabor	12
Međunarodni seminar za mlade u Španjolskoj	14
Jesenski duhovni sabor	16
Od svijeta do crkve	18
Utjecaj društvenih medija na mene	20
Avokado.....	23

VELIKA BORBA

cijena: 2 €

kontakt za narudžbu:
info@rpsad.hr
+385 91 544 6554

4

8

18

Boris Bosanac

Urednik

Kroz život učimo ukazivati i izgrađivati povjerenje. Doživljavamo radosna iskustva u kojima ljudi opravdavaju naše povjerenje, ali isto tako i ona druga, u kojima naše povjerenje biva izigrano. Koliko god bilo nesigurno vjerovati ljudima ipak, u obitelji, na poslu, u prometu pa čak i u najobičnijim svakodnevnim poslovima mi se oslanjamo na nečiju stručnost, poštenje ili dobre namjere. Pitanje je kako pravilno procijeniti u kojoj mjeri možemo nekome vjerovati. Biblija nudi obilje savjeta kako možemo uz apsolutno povjerenje u Boga iskusiti i dobre međuljudske odnose.

Nastavak teme iz prošlog broja, pod naslovom "Duhovna pretraga", pojašnjava kako možemo kroz analizu naših razgovora i odnosa pouzdano utvrditi koji duh vlada našim bićem.

U članku Pretpostavke i stereotipi, možete čitati o tome kako izgleda život lišen povjerenja u prave prijatelje, koji je korijen takvog negativnog stava i kako prepoznati kod sebe ove negativne pojave.

Uz izvještaje sa sabora i zapise osobnih iskustava koja možete pronaći u ovom broju Glasnika, istaknuo bih i članak o utjecaju društvenih medija preko kojih su posebno mladi izloženi velikom pritisku da se predstave na osobit način. Ako ukazujemo povjerenje ljudima samo na osnovi onoga što oni dijele na društvenim mrežama, pažljivo pročitajte spomenuti članak i provjerite koliko je realna slika koju stvarate o nekome na taj način.

Za kraj, možete pročitati i nekoliko kratkih citata iz knjige Krist naša pravednost, knjige koju vrijedi pročitati; knjige koja nas podsjeća tko jedini zaslužuje naše apsolutno povjerenje.

Duhovna pretraga (II)

Mladen Aradski

Tko sam ja u očima drugih? Kako moja okolina doživljava moj karakter? Sigurno se takva pitanja javljaju u našim glavama. Želja ljudi da saznaju više o sebi samima i o tome kako ih drugi vide stara je koliko i čovječanstvo. Tako se i danas na razne načine ljudima nudi brzo i jednostavno testiranje osobnosti: „Doznaj istinu o svom karakteru! Saznaj kakva si osoba! Otkrij tajne svoje osobnosti!“ Ovo su samo neki od naslova testova koji nam obećavaju uvid u našu osobnost.

Ako nismo potaknuti pukom znatiželjom nego ozbiljnim promišljanjem o sebi onda nam neće biti toliko važno što drugi o nama misle već kako nas Bog vidi, kakvi smo mi u svjetlu Božje riječi. Apostol Pavo potiče vjernike na duhovno samoispitivanje i ističe ga kao važan detalj duhovnog iskustva. „Sami sebe preispitajte jeste li u vjeri; sami sebe provjerite!“ - 2. Korinćanima 13:5. Zato će se svaki istinski vjernik, svjestan vlastite subjektivnosti u ispitivanju samog

sebe i ljudskog ograničenja u prepoznavanju dobra i zla, prepustiti u Božje ruke koje će ga najsigurnije uputiti na pravi put. Najkvalitetnije preispitivanje i najpouzdanija spoznaja samog sebe izvediva je pod utjecajem Božanskog duha. Molitva, proučavanje Svetog Pisma, sudjelovanje na bogoslužju, to su prilike za ozbiljno razmišljanje i preispitivanje naše duše – za duhovnu pretragu.

U prvom članku, objavljenom u prethodnom broju Glasnika, započeli smo razmatranje duhovnog samoispitivanja i od tri osnovne i najvažnije duhovne pretrage obradili smo prvu- **provjeru naših misli**. Sada želimo razmotriti druge dvije duhovne pretrage: **provjeru naših riječi i provjeru naših odnosa**.

Naše riječi- druga duhovna pretraga

Druga, jako važna duhovna pretraga je ispitivanje naših riječi, onog o čemu mi govorimo! Koje i kakve teme razgovora mi najčešće

otvaramo i kakav rječnik koristimo!

Jedan jednostavan svjetovni test sugerira kako je moguće svrstati ljude u tri grupe prema temama koje najčešće biraju u razgovoru. **Ispodprosječni** su oni koji samo pričaju o drugim ljudima – tračaju. **Prosječni** su oni koji uglavnom pričaju o aktualnim događajima i neobičnim zbivanjima. **Nadprosječni** su oni koji najčešće pričaju o idejama, dobrim poduhvatima i ciljevima. Sjetimo se ove klasifikacije kad započinjemo razgovor s našim prijateljima, rođacima, braćom i sestrama. Hoćemo li prepoznati kad razgovor krene u krivom smjeru i hoćemo li znati jednostavno reći sugovornicima: „promijenimo temu“?

Je li govor doista važan pri dijagnozi i analizi naše duhovnosti? Ako jeste, zašto je to tako?

„Jer svi griješimo u mnogome. **Ako tko u govoru ne griješi, taj je savršen čovjek.**“ – Jakov 3,2.

Naše riječi pružaju našoj okolini uvid u naše raspoloženje i stavove o nečemu ili nekome. Riječima

iskazujemo ljubav, poštovanje, radost i oduševljenje, ali i mržnju i osudu. Stoga apostol Jakov, u cilju duhovne pretrage, vjernike upućuje na pouzdan test, a to je test vlastitih riječi, koji daje vjerodostojan rezultat stanja osobne pobožnosti. „Ako li tko misli, da je pobožan, **a ne zauzdava jezika svojega, nego vara srce svoje, njegova je pobožnost isprazna!**“ – Jakov 1:26.

Apostol ovdje nedvojbeno zaključuje kako riječi koje izgovaramo nepogrešivo dijagnosticiraju našu pobožnost. Dakle, analizom naših riječi, tema koje potičemo i komentara koje dajemo možemo sami za sebe pouzdano utvrditi naše duhovno stanje, kakvi smo zapravo vjernici.

Često našu nesigurnost i nezadovoljstvo sobom prikrivamo time što druge kritiziramo ili omalovažavamo. Ispitajmo se na koji način govorimo o drugima ako su učinili nešto što nam se ne sviđa? Jesmo li spremni na oštru kritiku? Kad tuđe propuste ili greške komentiramo u opasnosti smo da pogriješimo u našim riječima time što ćemo izreći riječi osude bez nepristranog istraživanja svih detalja. Koje su to riječi kojima prelazimo granice konstruktivne kritike? „Nemojte kritizirati druge **nagađajući o njihovim pobudama i ne izričite nad njima presudu.**“¹ Kad izričemo presudu da je netko „to i to“ učinio s „tim i tim“ prikivenim namjerama tada sudimo o pobudama ljudi! „Zato ne sudite prerano, prije nego dođe Gospod! On će osvijetliti što je sakriveno u tami i objaviti nakane srdaca...“ - 1. Korinćanima 4:5.

Ako sam sklon brzoj osudi i kritiziranju tuđih slabosti to je obično simptom vlastitih slabosti koje gajimo i koje ne želim ostaviti.

„Oni koji su najspremniji da se izgovaraju i opravdavaju svoje grijehe, **često su najoštriji u osudi i okrivljavanju drugih.**“ Slično Šaulu, i danas mnogi navlače na sebe Božje nezadovoljstvo...Kako je mnogo onih koji gaje duh oholosti i razmetljivosti, dok nemilosrdno osuđuju i strogo ukoravaju druge koji su u srcu i životu u stvari bolji od njih. Dobro bi bilo kad bi ti samozvani suci imali na umu riječi

Kristove: 'Jer kako budete sudili, onako će se i vama suditi; kako budete mjerili, onako će se i vama mjeriti'.“²

Jesmo li mi ponekad slični Šaulu po spremnosti da naše slabosti prikrijemo redovitim strogim osudama naših bližnjih, braće i sestara? Nije li surova kritika i osuda drugih pokušaj da na neki način umirimo vlastitu savjest jer, eto, i drugi nisu dobri? Ozbiljna duhovna pretraga otkrit će zašto smo tako revni u osudi drugih.

„Onaj tko čini zlo, najbrže će osumnjičiti za zlo. **Osuđujući drugoga, pokušava sakriti ili opravdati zloću u vlastitom srcu.**“³

Zapamtimo zato, najopasniji govor je govor osude. Te riječi teško povlačimo a one govore više o nama nego o onome koga osuđujemo. Zato Isus izričito opominje da se klonimo takvog govora. „Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni.“ - Matej 7,2. Jesmo li svjesni ovog nebeskog pravila koje sami prizivamo na sebe kad svojim riječima druge sudimo? „Svatko tko se usudi osuđivati i obeshrabrivati, morat će i sam u vlastitom životu proći istim područjem kojim su drugi morali proći zbog njega. Doživjet će iste patnje koje su i oni doživjeli zato što nije imao sućuti ni smilovanja.“⁴

Psalmist David je dobro razumio kako lako pogriješimo u riječima. Zato on moli Boga: „**Postavi, Gospode, stražu mojim ustima, čuvaj vrata usana mojih.**“ - Psalm 141:3. Neka i u našem govoru Gospod postavi stražu kako bismo govorili samo prikladne, ohrabrujuće i pozitivne riječi.

Odnosi otkrivaju kakvi smo vjernici - treća duhovna pretraga

Došli smo do treće duhovne pretrage koja ispituje naše međusobne, kršćanske odnose. Što ti odnosi otkrivaju? Oni otkrivaju naše vrline ali i naše izrazite slabosti. Jesmo li zaista slični Kristu ili smo kršćani samo po imenu! Za one koji se smatraju dobrim vjernicima piše: „**Njihovi međusobni odnosi** moraju biti tako čisti i iskreni da svojim riječima, svojim osjećajima i svojim osobinama pokazuju kako su jedno s Kristom.“⁵

Dakle, odnosi koje stvaramo i gradimo precizni su pokazatelj kakvi smo kao vjernici, ali i kakvi smo ljudi jer u odnose ugrađujemo, kako naše duhovne vrijednosti tako i emocije.

Zato redovito preispitajmo naše međusobne odnose kako bismo utvrdili jesmo li istinski vjernici ili smo to samo po imenu!

Dobar stručnjak a loš čovjek

Kroz život upoznajemo različite ljude, vrhunske stručnjake u njihovom zvanju. Govoreći drugima o njima, osim njihovih profesionalnih sposobnosti često naglašavamo da su „i dobri ljudi“.

S druge strane susreli smo i dobre stručnjake u svojoj profesiji, ali smo uočili da oni nisu dobri ljudi. Zaključujemo kako takve osobe moramo dvojako vrednovati. Kao dobre stručnjake, ali i kao loše ljude. Susreli smo tako stručnog automehaničara koji nije dobar čovjek ili vrhunskog liječnika koji nije dobar čovjek. Može li netko biti dobar stručnjak, a loš čovjek?

Može li vrhunski glazbenik biti loš čovjek? Može li izvrstan sportaš biti loš čovjek? Da je to moguće, potvrđuju nam bezbrojni primjeri. Što kod nekoga preferiramo ovisi o tome u kakvom smo odnosu s njim i kakva su očekivanja od njega. Ako smo dovezli automobil na servis automehaničaru bitna nam je prvenstveno njegova stručnost u otkrivanju i otklanjanju kvara. Je li on uz to i dobar čovjek manje nam je bitno. Međutim, kad sklapamo prijateljstvo ili bračnu vezu onda nam je prvenstveno važno je li ta osoba dobra, a tek onda kakav je stručnjak u svom zvanju. Jako dobro pamtimo iskustva kroz život koja su nas naučila da prepoznamo i pravilno cijenimo određene vrijednosti nekog čovjeka te da ne vrednujemo ljude samo po njihovim sposobnostima, zvanju ili bogatstvu. Tu valja primijeniti izreku kako se dobrotu čovjeka ne može procjenjivati prema debljini novčanika, nego po veličini srca.

Vrsni teolozi, a loši vjernici

Ako prethodne usporedbe primijenimo na vjersko područje onda uočavamo kako u svom životu i vjernici mogu očitovati dvojake vrijednosti. Očekivali bismo da je vrsni teolog i dobar vjernik, ali primjeri pokazuju da to nije uvijek slučaj. Najupadljiviji primjer vrsnih teologa a loših vjernika sigurno su disciplinirani farizeji. Oni su bili uvjereni kako su dobri vjernici jer su teoriju jako dobro poznavali i striktno ju provodili i to do najsitnijih detalja. Kako su sebe vrednovali? „Oni su sebe uzvišivali kao bolje od ostalih ljudi i navodili narod da ima visoko mišljenje o njihovoj pobožnosti.“⁶ I narod ih je držao za dobre vjernike. Tako je izgledalo. Ali, kako im se Ivan Krstitelj obratio kad su dolazili da ih krsti? „A kad vidje mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: »Porodi zmijski,... Donesite dakle rod dostojan obraćenja! « - *Matej 3:7.8.* Zašto je Ivan Krstitelj bio tako oštar u osudi ovih vjernika? Njihova ih religija nije promijenila, oplemenila! Iako su poznavali teoriju nisu postali istinski vjernici

niti dobri ljudi! Vanjska forma služila je samo za postizanje visokog statusa u društvu!

Slično Ivanu i Isus oštrim riječima oslikava kakvi oni zapravo jesu! „Jao vama, knjižnici i farizeji! Licemjeri! Jer nalik ste okrečenim grobovima koji izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svake nečistoće.“ - *Matej 23:27* Nijednu grupu vjernika osim farizeja i saduceja Isus nije usporedio s okrečenim grobovima. Čak ni javne grješnike! Zašto? Isus bez uvijanja, oporom usporedbom, pokušava farizeje trgnuti iz samoobmane u kojoj žive jer formalnom religijom licemjerno i ponosno zaogrću svoje neprepoređeno srce, svoje grijeh. Iako nalikuju dobrim vjernicima Isus izričito osuđuje farizejski oblik pobožnosti ukazujući na to koliko je bezvrijedno njegovati samo formu pobožnosti bez unutarnje čistoće srca i duhovnih vrijednosti poput pravednosti, ljubavi prema Bogu i bližnjima. Takve vrline se najjasnije otkrivaju kroz međuljudske odnose, a kod farizeja su one nedostajale, jer su im odnosi bili ispunjeni osudama, čestim prepirkama i dugotrajnim svađama.

'Dobri vjernici', a loši ljudi

Gornji primjeri neizbježno nas vode pred delikatno pitanje: Možemo li mi biti dobri vjernici, a loši ljudi? Mogu li ja biti striktan vjernik, a loš poslovni partner, kolega na poslu? Mogu li ja biti discipliniran vjernik a na poslu, školi, fakultetu, susjedstvu u obitelji poznat kao loš čovjek?

„Ali kad ljudi tvrde da su kršćani a njihova ih vjera ne pretvara u bolje ljude i žene u svim životnim prilikama i odnosima, ako ih ne čini živim Kristovim predstavnicima u postupcima i karakteru, ti ljudi ne pripadaju Kristu.“⁷

Koliko vrijedi naše deklarativno ispovijedanje vjere i pripadnost crkvi koja propovijeda adventnu istinu?

„Kad život svih ljudi dođe na razmatranje pred Boga, neće se postaviti pitanje: Što su ispovijedali? Već: Što su učinili? Jesu li bili izvršitelji riječi? Jesu li živjeli za sebe ili su vršili djela

dobročinstva, davali prednost drugima i odricali se sebe kako bi mogli biti na blagoslov drugima?“⁸

Za nas vjernike, koji se međusobno oslovljavamo kao braća i sestre, važno je da jedni kod drugih na prvom mjestu cijenimo vrline koje će izgraditi kršćanske odnose, a tek onda njihove sposobnosti.

Čime testirati kakav sam vjernik a kakav sam čovjek?

Da su odnosi pouzdan test kojim vjernik otkriva istinu o sebi, vrlo jasno zaključuje apostol Jakov. On zle emocije i postupke, koji remete odnose, proglašava presudnim pokazateljem je li netko istinski vjernik. „Ako li pak imate **gorku zavist i svadljivost** u svojim srcima, nemojte se ponositi i nemojte lagati protiv istine.“ - *Jakov 3:14.*

„Što znači lagati protiv istine? To znači tvrditi da vjerujemo u istinu a **svojim riječima, ponašanjem i duhom** koji pokazujemo ne prikazivati Krista nego uzdizati Sotonu. Sumnjičenje drugih, pokazivanje nestrpljenja i nepraštanje također predstavljaju laganje protiv istine.“⁹

Apostol identificira porijeklo zlih emocija i ponašanja koji remete kršćanske odnose prepoznajući u tome djelo Sotone. On izričito tvrdi kako se svaki vjernik koji ispoljava takve zle emocije sam diskvalificira kao vjernik. „Nije to mudrost što silazi odozgor, **nego zemaljska, tjelesna, đavolska**. Jer gdje je zavist i svađa, ondje je nered i svako zlo djelo.“ - *Jakov 3:15.16.* Nije li apostol pretjerao kad zle emocije naziva mudrost đavolska?

„...Kad vidimo ljude suprotnih karakternih osobina, koji na svakom koraku pokazuju oholost, sujetu,... neljubaznost i stalnu spremnost na osudu, ne moramo se raspitivati s kim se oni druže i tko im je najprisniji prijatelj. Oni formalno možda ne vjeruju u čarobnjaštvo; ali oni ipak održavaju zajednicu sa zlim duhovima.“¹⁰

Apostol Jakov i nama poručuje ako zavidimo, ako se svađamo, onda bolje da ne pričamo o našoj vjeri! Bolje je da šutimo, jer nismo

ni dobri vjernici niti dobri ljudi! Samo sramotimo svoju vjeru jer međusobne odnose trujemo nadahnuti sotonskim duhom!

I apostol Pavle, zabrinut zbog grijeha koji remete kršćanske odnose, piše vjernicima u Korintu. „Jer se bojim da vas, kada dođem, neću naći kakve bih htio, ...da ne bude **svađa, zavisti, gnjeva, prepirki, klevetanja, došaptavanja, nadimanja, nereda;**“ - 2. Korinćanima 12:20.

Nabrojeni grijesi su sve same zle emocije i ponašanja pa ako ih ne prepoznamo i prepustimo im da nas vode, evo kako će se to završiti. „Brat I je čovjek pun zavisti, spreman samo da iznalazi greške. On se ne prihvaća ničega ako on ne može biti prvi. On je sebe cijenio mnogo više nego što ga je Bog cijenio! Čovjek njegovog temperamenta neće se duže vrijeme ni s kim slagati, jer je svađa sastavni dio njegove prirode i on ratuje protiv svega što ne odgovara njegovim stajalištima!“¹¹

Tko može uživati u osuđivanju, prigovaranju, svađi? Samo oni nadahnuti sotonskim zlim duhom!

Suprotno tome, što skladni, kršćanski odnosi vjernika pouzdano potvrđuju? Da je te vjernike njihova religija usavršila jer su nadahnuti nesebičnom ljubavlju koja mir gradi.

„Kad vidimo ljude čvrste u načelu, neustrašive u dužnosti, revnosne u djelu Božjem, a ipak strpljive i smjerne, plemenite i pažljive prema svakome, spremne na praštanje..., nema nikakve potrebe da se pitamo: Jesu li to kršćani? Takvi daju nesumnjive dokaze da su zaista bili s Isusom i da su se naučili od Njega.“¹²

Sva naša doktrina i vrhunsko

poznavanje istine za današnje vrijeme nema vrijednosti ako su naši odnosi napeti, puni zlih sumnji i osude. Ničim ne možemo nadomjestiti štetu koju stvaramo Božjem djelu i nama samima kad negujemo zle emocije koje truju međusobne odnose.

„Zlo koje u svom srcu gaje takozvani vjernici dovodi do naših najtežih nesreća i najviše ometa napredak djela Božjeg. Zavist, međusobno nepovjerenje, iznalaženje mana i sumnjičenje drugih predstavlja najsigurniji način da oslabimo svoju duhovnost.“¹³

S druge strane: „Sloga i jedinstvo među ljudima raznih karaktera i sklonosti predstavljaju najveći dokaz da je Bog poslao svog Sina u svijet da spasi grešnike. Naša je prednost da to posvjedočimo. Ali da bismo mogli ovo postići moramo se podčiniti Kristovoj vlasti. Naš karakter se mora prilagoditi Njegovom karakteru i naša volja se mora podčiniti Njegovoj volji. Tada ćemo raditi u slozi bez ijedne pomisli na sukob.“¹⁴

Poziv

Braćo i sestre! Preispitajmo kakve odnose gradimo s našim najbližima! Takvom duhovnom pretragom otkrit ćemo naše pravo duhovno stanje. To će nam pomoći da uočimo slabosti s kojima ne možemo ući u nebesko kraljevstvo! „**Svi naši odnosi prema bližnjima** trebaju doprinositi i njihovim i našim vječnim interesima,“¹⁵ Neka Kristova ljubav bude sila koja će našu prirodu mijenjati i naše odnose oplemeniti!

Ozbiljno i redovito preispitujmo svoje misli, riječi i odnose! „**Svaki Kristov sljedbenik mora**

svakoga dana ispitivati sebe kako bi potpuno upoznao svoju dušu. Gotovo svi zapostavljaju ispitivanje samoga sebe.“¹⁶

Opasno je za našu duhovnu sudbinu ako to samo povremeno činimo! „Oni koji ne nalaze vremena da posvete pažnju vlastitoj duši, **da svakog dana sami sebe ispituju** ima li ljubavi Božje u njima i jesu li oni kanali svjetlosti, **imat će vremena da prihvate sotonske sugestije i da sprovedu njegove planove.**“¹⁷

Redovitim preispitivanjem dajemo priliku Svetom Duhu da nam ukaže na greške, usmjeri na dobro i ohrabri u nedaćama.

„Gospod kaže: Uđi u svoju odaju i u tišini razgovaraj sa svojim srcem; poslušaj glas istine i glas savjesti. Ništa vam ne može pružiti tako jasnu predstavu o vama samima kao tajna molitva.“¹⁸

Zato neka tajna molitva i svakodnevna duhovna pretraga bude naše dragocjeno duhovno iskustvo.

Literatura:

¹ Misli s gore blagoslova 124.1

² Biblijski komentar, knj.2, str. 1016.1

³ Misli s Gore blagoslova, str. 126.

⁴ Misli s Gore blagoslova 136.2

⁵ Odabrane poruke, 1. str. 113.

⁶ Želja vjekova, 105.2

⁷ Biblijsko posvećenje, str. 55.

⁸ 3. Svjedočanstvo, str. 525.

⁹ Biblijski komentar, knj. 7. str. 936

¹⁰ 5. Svjedočanstvo, str. 224.3

¹¹ 4. Svjedočanstvo, str.237.2

¹² 5. Svjedočanstvo, str. 224.3

¹³ 8. Svjedočanstvo, str. 242.2

¹⁴ 8. Svjedočanstvo 242.3

¹⁵ 4. Svjedočanstvo, str. 236.1

¹⁶ 2. Svjedočanstvo 511.

¹⁷ Biblijski komentari, knj. 2, str. 1107.7

¹⁸ 5. Svjedočanstvo, str. 163.

Pretpostavke i stereotipi

Boris Bosanac

Od odrasle osobe ili ozbiljnog čovjeka očekuje se da ima svoj stav po brojnim pitanjima. Posebno je izazovno formiranje mišljenja prilikom upoznavanja neke osobe. Tada se obično na brzinu propituju opredjeljenja novih poznanika kako bi ih se moglo smjestiti u neki već ranije definirani profil ljudi. U toj površnoj, crno-bijeloj klasifikaciji uglavnom se propituje je li netko za ili protiv određenih društvenih pojava, je li ljevičar ili desničar, sluša li narodnjake ili rock... U toj klasifikaciji imamo već poznate tipove ljudi, koji su po nečemu karakteristični i lako prepoznatljivi. Ukoliko uočimo neke od tih karakteristika kod novih poznanika to nas navodi da stvaramo predrasude o njima iako ih zapravo još ne poznajemo. Tako npr. ako se za nekoga zna da sluša narodnjake, na osnovi te informacije se izvodi niz pretpostavki, jer "to se zna:

tko sluša narodnjake on je prost, površan, nemoralan, sklon alkoholu..."

Kad govorimo o predrasudama, mi zapravo govorimo o pretpostavkama a ne o činjenicama. Nažalost, ponekad ljudi mogu biti toliko sigurni u svoje pretpostavke da ih uopće ne žele provjeravati. I tako ozbiljan, odrastao čovjek na osnovi jedne, često neprovjerene informacije, donosi široku lepezu pretpostavki, počinje u svojoj glavi dizati neosnovane optužbe i visoke zidove između sebe i tog drugog (drugачijeg).

Koliko je takvih područja u kojima prosječan čovjek ima predrasude? Postoji li uopće područje u kojem smo potpuno slobodni od predrasuda? Gledano iz aspekta dobi, dijete najmanje zna i toga je svjesno. Stoga ono rado prihvaća sve što je novo

kao da je istinito. Istina, djeca su ponekad naivna pa tako prihvate i skrivenu prijevaru. Zato se mladi uče pronicljivosti, skupljaju znanja i u periodu aktivnog učenja i školovanja uglavnom rado istražuju, otvorenog su uma ali imaju kritičko razmišljanje kojim se čuvaju od prijevare. U dobi kad čovjek prestane učiti (a to vrijeme svatko sam sebi određuje), čovjek je mišljenja kako dovoljno zna i kako ne treba poduku. Kad se čovjek u takvom stanju susretne s nečim ili nekim nepoznatim, on se lako uzda u vlastitu procjenu i ne testira svoje zaključke. Tako nailazimo na zrele ljude koji nikad nisu probali određeno voće ali su sigurni da im se njihov ukus ne sviđa. Nalazimo ljude koji govore i pišu vrlo destruktivno o određenim socijalnim skupinama iako nijednog člana te skupine nisu osobno upoznali. Slušamo vjernike koji bešćutno govore

teške riječi o pripadnicima drugih vjerskih zajednica iako ih oni ničim nisu izazvali.

Ako zbog svoje predrasude ne probate okus tropskog voća, nitko neće imati štetu. Ali kad jedan kršćanin, koji ima misiju privoljeti ljude da upoznaju Isusa, ima neutemeljenu netrpeljivost prema pripadnicima druge nacionalnosti, rase ili vjere, on nikada neće doprijeti do njih, a možda će neke od njih nepovratno odgurnuti od Istine. Takvo nipodaštavanje i ponižavanje drugih, stvara u čovjeku koji to gaji osjećaj nadmoći. "U čovjeku postoji sklonost da sebe cijeni više od svog brata, da radi za sebe, da traži najviše mjesto. Ovo često rade (prouzrokuju) predrasude i gorčina duha."¹

Osobine koje prate predrasude

Kada na ljestvici kvalitete neopravdano degradiramo druge u svojim očima, i još ako to činimo redovito, mi ćemo ubrzo na toj ljestvici sve druge postaviti ispod sebe.

Gore navedeni citat u usku vezu s predrasudama dovodi i gorčinu duha. S jedne strane predrasude dovode do toga da degradiramo

ljude, ali s druge strane sotonski duh čovjeka inspirira da mrzi svakoga tko bi svojim dobrim životom rušio tu predrasudu. I tako se nesretni čovjek nađe u situaciji da vidi samo loše na drugima, a na onima na kojima ne vidi loše, on traži loše, jer "sigurno tu ima nešto, nije on tako dobar kako izgleda..."

Takav mračan stav u pogledu na druge ljude sotonski je posao. On želi podići zidove između ljudi, trudi se da mi o drugima saznajemo samo ono loše, dok prikriva okolnosti zbog kojih bismo (kad bismo ih znali) sažalijevali jedni druge.

Isto tako Sotonin je cilj da podigne u svakome od nas zid između nas i Boga. On je "otac laži" i od početka se trudi u nama stvoriti iskvarenu, negativnu sliku o Bogu - predrasudu o Onome koji je na Nebu. Ne samo da je u poganskim religijama bila predstavljena lažna slika o Bogu već su i najučeniji u Božjem narodu imali predrasude o tome kakav je Bog, a posebno o tome kakav bi trebao biti Mesija. Većinu njih čak ni sam Isus nije uspio osloboditi tih predrasuda. Isus je činio čuda, govorio je sa silom, potpuno je ispunjavao proročanstva koja su govorila o Njemu, ali takvima

nikakvi argumenti nisu mogli srušiti predrasude. Zato je Isus iskoristio jednu u narodu poznatu priču o predrasudama i zaključio: "Neće ih uvjeriti ni ako tko od mrtvih ustane." - Luka 16:3

„U čovjekovom srcu postoji nešto što se suproti istini i pravdi... Kristova čudotvorna moć bila je dokaz da je On Božji Sin. U židovskim gradovima dat je neoboriv dokaz o Kristovom božanskom podrijetlu i misiji... Međutim, čak i za Onoga koji je Svjetlost i Istina bilo je teško boriti se s predrasudama. Židovima predrasude nisu dale da prihvate taj dokaz. S prijezirom su odbacivali ono što je Krist tvrdio.“²

Prijezir - bit će to samo još jedna pojava u nizu koja prati predrasude. Židovi su imali iskrivljena očekivanja od Mesije. Bili su ogorčeni zbog neoborivosti Isusovih argumenata. Sablažnjavala ih je činjenica da se On druži i s najnižim slojevima društva. Njegova misija bila je potpuno drukčija od onoga što su oni očekivali. Obrazovani, cijenjeni ljudi koji su smatrali da o svemu znaju sve, nisu propitivali svoje stavove, susreli su se s drukčijim Mesijom. Zaključili su da je On njihov neprijatelj, bili su ogorčeni i

prezirali su Ga. Budući da je Isus svojom dobrotom i bezgrješnošću osvajao srca ljudi, vođe su se osjetili ugroženi i odlučili su Ga ubiti.

Kako nisu mogli naći nikakve mane na Isusu, odlučili su od Njega iznuditi neki loš potez. Međutim u tome su naišli na neočekivane prepreke. Sluge koje su poslali s namjerom da iznude neku nesmotrenu izjavu od Isusa, vratili su se s izjavom: Nikad čovjek nije ovako govorio, nema ničeg što bi bilo za osudu. Ovdje dolazimo do sljedećeg stupnja mržnje. Članovi Visokog vijeća zaključuju da im za osudu Krista zapravo i nije potreban povod. Koliko daleko su oni otišli u svojoj mržnji svjedoči zapis o jedinom prigovoru na ovaj prijedlog koji je iznio Nikodem. On je upitao: „Sudi li naš zakon čovjeku ako ga se prije ne sasluša i dozna što čini?“ - *Ivan 7:51*

"Pitanje koje je Nikodem postavio, bilo je veoma mudro, i da su oni koji su predsjedavali u Sinedriju prihvatili njegovo mišljenje oni ne bi bili obmanuti

od neprijatelja. Oni su, međutim, bili toliko puni predrasuda da nijedan argument u korist Isusa Nazarećanina, ma koliko uvjerljiv bio, nije za njih imao nikakve težine ni vrijednosti. Odgovor na Nikodemovo tako logično pitanje, bio je: 'Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok'. Vjerujući da je Krist došao iz Galileje, svećenici i poglavari su bili obmanuti kao što je Sotona i želio da budu. Neki između njih koji su znali da je on rođen u Betlehemu, šutjeli su, kako laž ne bi izgubila svoju silu."³ Možemo zaključiti zajedno s Einsteinom koji je rekao: „Puno je teže razbiti predrasudu nego atom.“

Kruti i nepromjenjivi stavovi

No, pitanje je imamo li mi takve stavove koje ne bismo promijenili pa makar se nebo srušilo? Mi kao vjernici smo pozvani imati čvrstu vjeru, ali u što? U istinu koju nam Bog otkriva ili u naše tumačenje te istine? Npr. potpuno je sigurno da je subota dan posvećen Stvoritelju. To je činjenica koju možemo

dokazati. Drugo pitanje je imamo li mi točan popis onoga što se smije raditi subotom? Ako i nemamo službeni pravilnik o tome, svakako imamo svoje običaje i osobno razumijevanje toga što je prikladno čitini subotom. Što se događa kad netko od vjernika postupi drukčije od našeg razumijevanja? Kako ga mi prosuđujemo? Često smatramo da je kršeći naš običaj svetkovanja subote on prekršio direktno Božji zakon. Neka pravila smo mi ljudi sami uzdigli na razinu zakona, a time smo zapravo stvorili zid između nas i onih koje smo po tim našim pravilima osudili.

Isus je vrlo izravno rušio takve zidove predrasuda. Npr. u to vrijeme je za farizeje bilo nedolično u javnosti ulaziti u razgovor sa ženom. Suprotno tome, Isus je na Jakovljevom izvoru bez zadržke ušao u razgovor sa ženom koja je uz to bila Samarijanka. Čak su i učenici bili začuđeni Njegovim ponašanjem. „Isusov boravak u Samariji bio je smišljen da bude blagoslov za Njegove učenike, koji su još bili pod

utjecajem hebrejskog fanatizma. Smatrali su da privrženost vlastitom narodu zahtijeva od njih gajenje neprijateljstva prema Samarijancima. Čudili su se Isusovom ponašanju. Nisu mogli ne slijediti Njegov primjer i za ova dva dana u Samariji vjernost prema Njemu obuzdavala je njihove predrasude; ali ipak, u srcu se nisu pomirili. Sporo su učili da njihovo omalovažavanje i mržnja moraju ustupiti mjesto samilosti i sućuti.⁴⁴

Carinici – Zakej i Matej

Zašto je Isus htio otići Zakeju u kuću? Zašto je to izjavio pred mnoštvom ljudi? „Danas mi valja biti u tvojoj kući.“ - Luka 19:5. Zašto je Isus javno radio nasuprot uvriježenim običajima? Jer je želio javno i nedvosmisleno dati jasan dokaz svakoj ženi, makar ona imala i nesretan bračni život, svakom omraženom Samarijancu, svakom pripadniku bilo koje odbačene skupine, htio je dati čvrsti dokaz da su oni za Njega jednako vrijedni i dobrodošli! „On je rušio zid razdvajanja, samoljublja i nacionalnih predrasuda propovijedajući ljubav prema svim pripadnicima ljudske obitelji. On uzdiže ljude iz uskog kruga u koji ih je zatvorila njihova sebičnost uklanjajući sve zemaljske granice i umjetno stvorene razlike u društvu. Ne pravi nikakvu razliku između susjeda i stranaca, prijatelja i neprijatelja. Krist nas uči da svaku dušu kojoj je potrebna pomoć gledamo kao svojega bližnjeg...“⁴⁵

Zašto je Isus dopustio da Židovi "uhvate učenike na djelu" kako trgau klasje u subotu? Zašto je liječio bolesne i subotom iako je znao je da će biti optužen i On i bolesnik kojeg je ozdravio? Nije Mu bila namjera provocirati. U mnogim takvim situacijama kad je prepoznao preveliki otpor ljudi, On se povlačio. Rekao je ozdravljenom čovjeku: "Nemoj nikome o ovome govoriti". Htio je izbjeći nepotreban sukob. Ali Isus je ipak dozvolio da javnost sazna za ove događaje kako bi sve

buduće generacije razumjele što je suština praznovanja subote! Bog nije odredio svetkovanje subote kako bi hvatao ljude u zamku i osudio ih, već im je to dao kao blagoslov.

Postoji još jedan problem s predrasudama. Ljudi se mijenjaju. Ako smo možda u nekom trenutku bili i opravdano razočarani nečijim postupkom to ne znači da se ta osoba neće promijeniti. Apostol Pavle je u jednom periodu svoje službe bio ozbiljno razočaran svojim suradnikom Markom tako da čak nije s njim htio ni surađivati. Međutim u 2. Timoteju 4:11. on piše: „Marka uzmi i dovedi ga sa sobom; jer mi je dobar za službu.“ Ne znamo koliko se Marko u međuvremenu promijenio, ali sigurno znamo da je apostol Pavle bio spreman promijeniti svoje mišljenje o Marku.

Časno je promijeniti mišljenje

Bog nas poziva da ispitujemo na prvom mjestu sebe i svoju duhovnost.

„Same sebe ispitajte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste pravi.“ - 2. Korinćanima 13:5

Ali ne samo to, već smo pozvani da provjerimo i sve ostalo.

Sve provjeravajte: dobro zadržite... - 1. Solunjanima 5:21

Naša je dužnost da se preispitujemo! Dužni smo odbaciti ono što nije utemeljeno, bilo to teološko pitanje, praktično ili sociološko. To je uglavnom i najbolniji dio suočavanja s predrasudama - priznanje da sam pogriješio.

"Kad netko zauzme takav stav da po svaku cijenu ostaje kod onoga što je jednom riješio i da svoju odluku nikada neće promijeniti, on se nalazi na istom tlu na kojem se našao Lucifer kad se pobunio protiv Boga. Svoje planove u pogledu nebeske vladavine, on je smatrao uzvišenom i nepromjenjivom teorijom.

Neka nitko ne smatra da ljudska mišljenja treba uvijekovječiti.

Svaki čovjek koji zauzme stav da svoje poglede nikad neće promijeniti, zakoračuje na opasno tlo. Takvima koji svoje nazore smatraju nepromjenjivim ne može se pomoći, jer ih to čini potpuno nespremima da prime savjete i preporuke svoje braće“⁴⁶

Ako imamo krute, isključive stavove, suočimo se s tim kao s problemom koji je opasan po naš život. Iz gore navedenih primjera jasno je da takve stavove uvijek prati zao duh. Zato prihvatimo poziv i provjeravajmo jesu li naši stavovi utemeljeni ili su samo predrasude!

Dvije tisućite godine oformljena je organizacija The Human Library - Ljudska knjižnica - koja ima za cilj ponuditi posjetiteljima susret sa različitim ljudima od kojih inače zaziremo. Tamo možete umjesto knjige izabrati osobu s kojom ćete razgovarati o njenoj životnoj priči. To je pokušaj da se susretnemo osobno s osuđenikom, s osobom koja je ostala bez posla, sa kockarom, beskućnikom... I kad iz usta takvog čovjeka čujemo što je on doživio onda imamo veću šansu da ih razumijemo i da u razgovoru provjerimo naša uvjerenja o takvim osobama.

Zapravo svi mi živimo u jednoj velikoj Ljudskoj knjižnici. Dajmo ljudima šansu, testiramo naše stavove, budimo spremni mijenjati stavove ako se pokažu netočnima. Možda zavalimo neko tropsko voće. Možda zahvaljujući našem rušenju zida donesemo svjetlo u neko samarijsko selo ili pomognemo nekome tko je na rubu propasti. A možda obogatimo i naš osobni život ako izađemo iz uskih okvira koje smo sami sebi postavili.

Neka nam Bog podari snage da se suočimo s našim predrasudama i da ih uspješno prevladamo.

Literatura:

¹ Želja vjekova, str. 650.

² Evangelizam, str. 302.1

³ Biblijski komentari, knj. 5, 1136.5

⁴ Isusov život, str. 144.

⁵ Misli s Gore blagoslova, str. 42.

⁶ Biblijski komentari, knj. 3. 1161.7

Ljetni duhovni sabor

Nina Buriša

U gradiću Lipiku održan je trodnevni Ljetni duhovni sabor, od 28. do 30. srpnja 2023. godine. Okupili su se brojni vjernici iz Hrvatske i gosti iz inozemstva.

Glavna misao sabora bila je Isusovo upozorenje: „Čuvajte se da vas tko ne zavede“ i upravo je to bila tema koja se provlačila kroz sva predavanja sabora. Gost govornik bio je nama dobro poznati pastor iz SAD-a, voditelj odjela za obrazovanje pri Generalnoj konferenciji, brat David Žic.

Sabor je započeo u petak s početkom subote i prvim predavanjem brata Daniela Poropata o tome kako je Lucifer, veliki varalica, svoje prijevare širio na nebu i među ljudima na zemlji te kako i nas danas želi prevariti koristeći naše loše sklonosti.

Svakoj grupi ljudi on prilazi na drugi način. Dok nevjernike uvjerava da Boga nema,

vjernicima sugerira kako Bog neće ispuniti svoje prijetnje! „Sotona vara mnoge s naizgled vjerodostojnom teorijom da je Božja ljubav prema njegovim narodu toliko velika da će im On oprostiti grijehe. On tvrdi da premda Božje riječi prijetnje imaju određenu svrhu u Njegovoj moralnoj vladavini, one se nikad neće doslovno ispuniti.“ - Patrijarsi i proroci 522. Stoga je za sve ljude na zemlji uvijek aktualno upozorenje apostola Petra: „Budite trijezni, bdijte, jer protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.“ - 1. Petrova 5:8.

U subotu smo imali prilike slušati pastora Davida Žica koji se na dinamičan način u svojim propovijedima posvetio razmatranju najčešćih zamki koje Sotona postavlja pred adventiste u posljednjim danima. U prvoj propovijedi koja je nosila

naslov „Sve ili ništa“ posebno je istaknuo značaj potpunog predanja Kristu i nepouzdanja u vlastite snage. „Bog je Onaj koji obrezuje srce. Cijelo djelo je Gospodnje, od početka do kraja. Grješnik koji propada može reći: „Ja sam izgubljeni grješnik, ali Krist je došao potražiti i spasiti ono što je izgubljeno. On kaže: 'Ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike.' (Marko 2:17)“ - *Odabrane poruke, knj. 1, str.392.*

Govoreći o izazovima suvremenog doba, naglasio je važnost dubokog ukorijenjenja u vjeri i proučavanju Biblije kako bi se izbjegle pogrešne interpretacije i zablude.

U drugoj propovijedi pod naslovom „Kao u dane Noine“ usporedio je grijehe koji su uzrokovali Božju intervenciju potopom te današnju pojavu i promociju sličnih grijeha koji su siguran znak da je kraj ovoga

svijeta blizu.

U trećoj propovijedi „Najteža poruka“ čuli smo koje su tri najteže poruke suvremenim kršćanima. Prva teška poruka je razumijevanje i primjena jednog od glavnih uvjeta za dobivanje Božjeg oprost, a to je naše praštanje onima koji su nam zgriješili. Da je praštanje bila 'teška poruka' i za Isusove učenike govori Petrovo pitanje: „Tada pristupi k njemu Petar i reče: „Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?“ - Matej 18:21 Isusov odgovor je isključio velike brojeve kao izgovor koji bi nas razriješio obaveza na praštanje. „Kaže mu Isus: „Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.“ – Matej 18:22.

Druga teška poruka otkrivala je boljku vjernika koji žive posljednjem vremenu a to je nedostatak prave vjere. Činjenica je kako odlično poznavanja doktrine i učenja ne prati nužno i snažna vjera. Zato je dobro da u našim molitvama ponovimo riječi učenika kad su osjetili da im nedostaje snažne vjere: „I apostoli rekoše Gospodinu: »Uvećaj nam vjeru!“ - Luka 17:5

Treća najteža poruka koju moramo prihvatiti, prema stihu iz Luke 17:10, je sljedeća: „Sluge smo neznatne, učinismo samo

dužnost svoju.“ Našem ljudskom ponosnom „ja“ najteže je prihvatiti činjenicu da smo mi „ništa“ i da sami ne možemo zaslužiti Božju milost i odobravanje već da sva naša dobra djela ovise o sili koja se nalazi izvan nas.

Zadnja propovijed sabora brata Ozrena Buriše govorila je o prijevarama putem suvremene tehnologije. Iako je tehnologija u većini slučajeva sama po sebi neutralna, njenom upotrebom prijevare postaju sve sofisticiranije i teže za otkrivanje. Potrebna nam je opreznost, posebno pri konzumiranju vjerskih tema te nam uzor trebaju biti plemeniti vjernici iz Bereje koji su spremno prihvaćali istinu, ali i provjeravali „je li to tako“.

Sabor je osim proučavanjima bio ispunjen molitvom i glazbenim programom naše djece, mladih i gostiju. Ovo duhovno zajedništvo nas je nadahnulo za nastavak našeg vjerskog putovanja. Zahvalni smo svim govornicima za izlaganja i poticajne poruke i zahvaljujemo se Bogu za ovu priliku koju smo imali da Ga slavimo u bratskom zajedništvu.

Međunarodni seminar za mlade

„Preobrazite se obnovom svoga uma“ (Rimljanima 12:2) bila je glavna tema Međunarodnog seminara za mlade održanog od ponedjeljka, 28. kolovoza do nedjelje, 3. rujna 2023. godine u Ciudad Realu, udaljenog nešto više od 2 sata vožnje od Madrida, glavnog grada Španjolske a oko 2300 km od Zagreba.

Šestero mladih iz Hrvatske sudjelovalo je na ovom seminaru koji je okupio veliki broj mladih i izvan Europe. Kampus u kojem smo bili je zelena oaza okružena sušnim područjem.

Prvog dana, uvečer, na otvorenju seminara svi govornici su se predstavili i uveli nas u teme proučavanja na seminaru.

Predavanja su bila podijeljena u tri glavna područja: duhovna

transformacija (David Žic - voditelj odjela za obrazovanje), praktična životna transformacija (Adrian Finaru - voditelj odjela za mlade) i fizička transformacija (John Baer - voditelj odjela za medicinske misije). Kroz propovijedi se razmišljalo o preobrazbi u životu kršćana i konceptu novog uma, novog srca, novih navika i novih misli, potičući sudionike da prihvate osobni rast, duhovni razvoj i pozitivne promjene. Riječima apostola govornici su tumačili što znači imati Isusov um.

Dnevni raspored započinjao je rano ujutro molitvenim okupljanjem ranoranioca koji su željeli započeti dan zajedničkom molitvom, tijekom kojeg su mladi iskazivali molitve za vlastite potrebe i potrebe drugih. Nakon toga, održavano

je zajedničko bogoslužje, jutarnje molitve, gdje su mladi diskutirali o temama koje su bile usko povezane s glavnim ciljevima, odnosno temama ovog sastanka.

Glavni govornici su dopodne održavali svoja predavanja svakoj od tri jezične skupine. Dvije skupine su bile na engleskom jeziku, dok je treća bila na španjolskom jeziku. Ova podjela omogućila je osobniji pristup i bolje razumijevanje predavanja. Nakon predavanja, slijedio je ručak tijekom kojeg smo imali priliku kušati neka od tradicionalnih španjolskih jela.

U poslijepodnevnom satima, velika većina mladih sudjelovala je u zboru, vježbajući nekoliko pjesama pod vodstvom dirigenta, brata Isaaca Tercerosa, voditelja

u Španjolskoj

glazbenog odjela Generalne konferencije. On nas je inspirirao svojom energijom i naučio kako pjevati Gospodu iz dubine srca. Slobodno vrijeme smo iskoristili za druženje, razgovore i zajedničke igre koje je vodio brat Igor Aradski. Večeri su bile rezervirane za zajedničko okupljanje u glavnoj dvorani gdje je svake večeri po jedan od glavnih govornika kroz propovijed produbljivao teme koje je obrađivao prethodno, tijekom prijepodneva.

Prije odlaska na počinak uživali smo u večernjoj glazbi na otvorenom koju su izvodili mladi s različitim glazbenim instrumentima i stvarali lijep večernji ugođaj.

Petak je bio posvećen izletu do jedne očuvane vjetrenjače,

koje su inače smatrane simbolom španjolske regije La Mancha.

U subotu nam se pridružilo još vjernika a u popodnevni satima održan je koncert kršćanske glazbe, na kojem je uz sudionike iz raznih zemalja sudjelovala i grupa mladih iz Hrvatske. Po završetku subote, večer smo proveli u druženju i večernjoj glazbi na otvorenom, a u nedjelju ujutro nakon završnih riječi i završetka Međunarodnog omladinskog sastanka, ispunjenih srca krenuli smo svojim domovima.

Bio je to preobražavajući i duhovno obogaćujući događaj za mlade ljude. Duboko smo zahvalni za predivne trenutke koje smo zajedno proveli i iskazujemo svoju zahvalnost svim organizatorima na izvrsnoj

organizaciji, predanosti i naporima koje su uložili kako bismo imali nevjerojatno iskustvo.

Ovaj seminar će ostati u našem srcu. Imali smo priliku upoznati novu zemlju i njezine ljude, čuti različite poruke i mišljenja mladih iz raznih dijelova svijeta. Duboko smo razumjeli što znači osobna transformacija i rast u Kristu, te kako se možemo mijenjati kroz Njega. Osjećamo se blagoslovljenima što nam je Bog pružio ovu priliku, i vjerujemo da smo svi iz ovog iskustva naučili mnogo korisnih stvari te stekli neprocjenjive nove spoznaje. Radujemo se budućim prilikama koje će nam donijeti slična dragocjena iskustva.

Estira Mandić

Jesenski duhovni sabor

Mladen Aradski

„Čišćenje hrama duše“ bio je moto Jesenskog duhovnog sabora održanog 3. i 4. studenog 2023. u Lipiku. Kad se govori o čišćenju hrama duše misli se na čišćenje od grijeha koji ga kao nekakva prljavština unižava i razara njegovo dostojanstvo. Da bi započeli čišćenje hrama duše među prvim ključnim koracima je priznanje grijeha i spremnost na pokajanje. O tom prvom koraku, na kojem mnogi zastaju ili ga odlažu, govorio je u petak, na početku sabora, brat Branislav Šarčević u propovijedi pod naslovom „Priznanje grijeha“. On je posebno istaknuo riječi apostola Ivana koji jasno ukazuje na redoslijed i put kojim grješnik može čistiti hram svoje duše. „Ako priznajemo svoje grijeha, vjeran je On i pravedan da nam oprostí naše grijeha i očisti nas od svake nepravdnosti.“ -1. Ivanova 1:9

U subotu dopodne i popodne gost govornik bio je propovjednik iz Kanade, brat Vojo Lukić. U dopodnevnoj propovijedi pod naslovom „S Kristom u Svetinji nad svetinjama“ detaljno je razlagao važnu istinu o naročitoj Kristovoj službi čišćenja nebeskog Svetišta. Razumjeli smo koliko je ozbiljna Kristova prvosvećenička služba i vrijeme u kojem živimo - vrijeme istražnog suda. „Dok se na nebu vrši istražni sud i dok se grijesi pokajanih vjernih uklanjaju iz svetinje, u Božjem narodu na zemlji mora se obaviti naročito djelo čišćenja, odstranjivanje grijeha.“ - *Velika borba*, str. 425.

Među kršćanima ima različitih učenja o Kristovoj službi nakon uskrsnuća i uznesenja. Zato je za naše osobno kršćansko iskustvo važno ispravno razumijevanje

Kristove posredničke službe u nebeskom svetištu.

„Svi trebaju steći dublje saznanje o službi pomirenja koja se obavlja u nebeskoj Svetinji. Kad se ova velika istina uvidi i shvati, svi oni koji je srcem prihvaćaju radit će u harmoniji s Kristom na pripremanju vjernika za opstanak u veliki dan Božji, i njihovi napori bit će nagrađeni uspjehom.“ - 5. *Svjedočanstvo*, str. 575.1

Biti s Kristom u Svetinji nad Svetinjama za adventiste znači više od samog razumijevanja i vjerovanja u Kristovu posebnu službu koju vrši na nebu. „Naš posao danas je da pokorimo Kristu svoje duše, kako bismo bili spremni za vremena odmaranja od lica Gospodnjeg —spremni za krštenje Duhom Svetim.“ - *Evangelizam*, 701.

Popodnevna propovijed pod

naslovom „Biblijsko opravdanje vjerom“ propitivala je biblijski odnos vjere i djela te opravdanje grješnika vjerom. Iako se većina onih koji vjeruju u Božje postojanje nazivaju vjernicima nisu svi i snažne vjere. Mnogi se ne oslanjaju na Krista u borbi s grijehom. „Onaj koji nema dovoljno povjerenja u Krista kako bi vjerovao da ga On može sačuvati od grijeha, ne posjeduje vjeru koja će mu dozvoliti ulazak u kraljevstvo Božje.“ - *Odabrane poruke, knj. 3, str. 360.*

Pitanje vjere i djela među kršćanima često izaziva kontroverzne zaključke i vjerovanja. Najsigurniji zaključak može se dobiti ako kroz Bibliju istražujemo od početka primjere i mnoge slučajeve biblijskih ličnosti. Zato su se kroz propovijed istraživali uzroci neposlušnosti prvih ljudi i pada u grijeh ali i mnogi svjetli primjeri onih koji su vođeni i nadahnuti snažnom vjerom bili poslušni Bogu i u najtežim životnim kušnjama pa su s pravom nazvani heroji vjere.

Kao snažan primjer istaknut je poznati popis heroja vjere u Hebrejima poslanici 11. poglavlju gdje apostol Pavle nabraja njihova velika djela.

Upadljivo je kako on, navodeći svako pojedinačno dobro djelo, redovito kao motiv ističe vjeru. „Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše vidljivo, pobojavši se, sagradi korablu na spasenje doma svojega.“ „Vjerom Abraham, pozvan da ode u mjesto što ga je imao primiti u baštinu, poslušna i ode, ne znajući kamo ide.“ „Vjerom prijeđoše Crveno more kao po suhu, što i Egipćani pokušashe, ali se potopiše“ – *Hebrejima 11:7. 8.29.* Jasno je da apostol želi naglasiti kako su sva ta velika djela ustvari vanjski dokaz unutarnje vjere.

Iz svega navedenog u propovijedi došlo se do jasnog zaključka i razumijevanja kako su poslušnost Bogu i dobra djela uvijek rezultat istinske vjere i takvom vjerom se čovjek grješnik može opravdati. Nasuprot tome izostanak poslušnosti Bogu rezultat je nevjere i sumnje.

Radujemo se i zahvalni smo Bogu na prilici što smo se mogli sresti s dragim prijateljima, vjernicima iz raznih zemalja. Vjerujemo kako su poruke iz propovijedi snažno govorile našim srcima i potaknule nas na dobre odluke.

Od svijeta do crkve

George Schiopu

Iluzija slobode

Dolazimo na ovaj svijet bez mogućnosti da biramo vrijeme, mjesto, obitelj, crkvu ili zajednicu. Tek počinjemo shvaćati svoje postojanje, plovimo među igrama i bojama, ljuljani zavaravajućim slikama djetinjstva.

Konačno, jednog dana, neizbježno se pojavljuje trenutak osobnog izbora. Od tog trenutka, svjesno ili nesvjesno, donosimo odluke iz dana u dan. Svaki izbor je cigla položena u izgradnji vlastite gradnje. Kakva će biti? To ovisi o vama!

Tijekom života neki se izbori čine teškima, a drugi beznačajnima. Zanimljivo je da svi oni donose neke promjene u tijeku života. No, od velikog broja odluka koje donosimo, postoji li ona koja će utjecati na našu vječnost?

„I znamo da smo od Boga i da cijeli svijet leži u opaćini“ 1. *Ivanova 5:19.*

Ne vide svi grijeh kao ropstvo. Mnogo puta je grijeh skriven i stopljen s izrekom "Živi svoj život!" Ali naš Stvoritelj, Gospodin Isus Krist, objašnjava stvarnost: „Zaista, zaista, kažem vam, tko

god poćini grijeh, sluga je grijeha. I sluga ne ostaje u kući zauvijek: ali Sin ostaje zauvijek“ *Ivan 8:34,35.*

„Svatko tko se odbija predati Bogu pod kontrolom je druge sile. On nije svoj. On može govoriti o slobodi, ali on je u najjaćdnijem ropstvu. Nije mu dopušćeno vidjeti ljepotu istine, jer je njegov um pod kontrolom Sotone. Dok laska sebi da slijedi vlastiti sud, on se pokorava volji princa tame. Krist je došao razbiti okove robovanja grijehu. 'Ako vas Sin zato oslobodi, bit ćete doista slobodni.'“¹

Sotonine zlatne stvari izgledaju lijepo, ali u stvarnosti ih jede hrđa. U svojoj potrazi za slobodom, ćovjećanstvo na kraju odlazi sve dublje i dublje u ništavilo, a da to ni ne zna. Svaki dan, pod utjecajem prijatelja, obitelji, poznanika, mladih ili starih, dopuštaju da ih očara ropstvo grijeha, živeći iluziju slobode.

Duhovni ultrazvuk

U današnjem drušćtvu, tendencija nepošćivanja bilo koje vrste zakona postaje sve oćitija. Duh pobune ispunjava svijet

zlođjelom. Ali ovo nije nešćto novo. Borba protiv autoriteta i zakona traje od davnina. Poćelo je s Luciferom na nebu i obuhvaća cijelo ćovjećanstvo ovdje na zemlji. Mi smo dio toga. Važno je postati svjestan da ovaj sukob obilježava našu životnu filozofiju. Po Duhu Svetom, Pavao nam priskaće u pomoć ukazujući na važnost Boćžjeg moralnog zakona, Deset zapovijedi: „Šćto ćemo dakle reći? Je li zakon grijeh? Boće saćuvaj! Nego ja grijeha nisam poznao osim po zakonu; jer nisam znao za poćžudu, da zakon nije govorio: 'Ne želi!'“ - *Rimljanima 7:7.*

Oći se poćčinju otvarati i grijeh oćkriva svoje pravo lice u svom odvratnom užasu. Ova ružna monšćtruoćnost više se ne moće sakriti u svjetlu krića Golgote, na kojem je Spasitelj svijeta razapet zbog našeg zlođjela.

Na raskrićju

Dakle, u odrećeno vrijeme, svatko će se suoćiti s raskrićjem. Postoji raććvanje na cesti. Kojim putem da idem?

“Neki se put čini čovjeku prav, a na kraju vodi k smrti.” - *Izreke 16:25*. Neznanje nije izgovor za zabludu ili grijeh kad imamo priliku upoznati Božju volju. Čovjek putuje i dolazi do raskrižja više putova, ali mu putokaz pokazuje kamo vodi svaki od njih. Ako ne mari za putokaz i krene putem koji mu se čini pravim, ipak će se, ma kako bio iskren, vjerojatno naći na pogrešnom putu.”²

Zapravo, postoje samo dva puta koja stoje pred svakim od nas. Jedan osvijetljen, čiji se sjaj postupno pojačava, i drugi mračan, gdje tama postaje sve gušća. Ovi putevi su život i smrt. A na križanju ovih cesta, vi, kao osoba, možete slobodno birati. Bog vam savjetuje: „Odaberite život!“ On vas na to poziva ljubavlju, ne zapovijeda, a odluka je vaša.

Moja priča

Još se sjećam ključnog trenutka mog obraćenja. Često sam slušao sestru kako govori o Bogu. Otkrila je nešto novo, nešto za što nikad prije nisam čuo, i htjela je to sa mnom podijeliti. “Kruh života”. Trebalo mi je vremena da odlučim na kojoj strani barikade želim biti.

Srednja škola koju sam pohađao bila je daleko od kuće i neko vrijeme sam bio sam, bez obitelji. Zbog okolnosti, moja sestra se preselila u grad u kojem sam živio. Svake večeri zajedno smo tražili odgovore na mnoga pitanja koja su se pojavila nakon čitanja Svete Riječi. Na tajanstven način, Bog je radio. Došlo je vrijeme za osobnu odluku i želim reći da nijedna ljudska sila nije utjecala na mene. Razumio sam vječnu valjanost Božjeg zakona i zato sam odlučio svetkovati subotu.

Ali postojao je problem koji me zabrinjavao: problem za mene, ali ne i za Boga. Bio sam zadnji razred srednje škole i morao sam polagati 5 završnih ispita. Počeo sam se bojati da bi jedan od ispita mogao biti u subotu. Pokušao sam se boriti protiv tog straha, ali uvijek mi je bio na pameti, narušavajući mir koji je počivao nad mojom dušom – sve do jednog dana, kada sam shvatio da je Bog taj

koji ima sve pod kontrolom. U to vrijeme smo počeli tražiti crkvu koja će biti u skladu s našim novim pogledima. Osjetio sam potrebu za zajedništvom, članstvom. Pitao sam susjede, ali nisam dobio zadovoljavajući odgovor, pa sam odgodio potragu.

Jednog dana, netko nam je pokucao na vrata. Bili su to ljubazan gospodin i gospođa, koji su nas, smiješeći se, pitali jesmo li zainteresirani ići s njima u crkvu sljedeću subotu (čuli su za našu potragu preko susjeda). Činili su se pouzdanima, pa sam ih pozvao unutra. Imali smo vrlo zanimljivu raspravu, koju nikada neću zaboraviti. Riječ po riječ, saznao sam da su muž i žena te da je on član školskog odbora. Bez da sam išta spomenuo o mom strahu, ovaj ljubazni gospodin me uvjerio da ako će ispit biti zakazan za subotu, on ga za mene može odgoditi!

Odjednom sam tada osjetio da je cijelom nebu stalo do moje dobrobiti. Povjerenje koje nikada prije nisam iskusio ispunilo je moju dušu. Bio sam pod budnim okom Nebeskog Oca! Odlučio sam sklopiti savez s Njim.

Znak ulaska u kraljevstvo nebesko

„Krist je učinio krštenje znakom ulaska u Njegovo duhovno kraljevstvo. On je to učinio pozitivnim uvjetom kojeg se svi oni koji žele biti priznati da su pod vlašću Oca, Sina i Duha Svetoga moraju pridržavati. Prije nego što čovjek pronade dom u crkvi, prije nego što prijeđe prag Božjeg duhovnog kraljevstva, mora primiti pečat božanskog imena, 'Gospodin, naša pravednost.' - *Jeremija 23:6*”³ To nije samo reći: „Vjerujem“, već zapravo pokazati u stvarnom životu da pripadate Bogu, svojim svakodnevnim riječima, ponašanjem i djelima. Vjernik se uvijek mora sjetiti da je sklopio svečani savez i da je, kroz ovaj savez, umro svijetu i živi u potpunosti za Spasitelja. Sve sposobnosti kojima je nadaren bit će pretočene u korist nebeskog kraljevstva kojem je poslušan. Tek će od tog trenutka pa nadalje život doista imati smisla i razjasniti će

se svrha zbog koje živimo na ovoj zemlji: Obnavljanje božanske slike u palom čovječanstvu.

Program obnove sastoji se u davanju ljubavi onima oko vas i govorenju drugima o Božjoj dobroti, kako bi i oni bili spašeni.

Zaključak

»Sveto pismo jasno pokazuje kako je djelo posvećenja progresivno. Kad u obraćenju grešnik pronade mir s Bogom kroz krv pomirenja, kršćanski život je tek otpočeo. Sad treba 'ići k savršenstvu' i rasti 'k mjeri punine veličine Kristove'. Apostol Pavao kaže: 'Braćo, ja za sebe ne mislim da sam ga već dohvatio. Jedno samo: zaboravljam što je za mnom, a sežem se za onim što je predamnom. Prema cilju težim, k nagradi višnjega poziva Božjeg u Kristu Isusu.' - *Filipljanima 3:13,14*.

A Petar pred nas postavlja jasne korake kojima treba postići biblijsko posvećenje: 'Uz to, sa svom revnošću pridodajte svojoj vjeri krepost, kreposti znanje, znanju uzdržljivost, uzdržljivosti postojanost, postojanosti pobožnost, pobožnosti bratoljublje, bratoljublju ljubav. Jer ako to činite, nikada nećete pasti.' 2. *Petrova 1,5–10.*“⁴

Literatura:

¹ Želja vijekova, str. 466.

² Velika borba, str. 597.

³ Evangelizam, str. 307.

⁴ Velika borba, str. 382.

Utjecaj društvenih medija na mene

Csongor Matyas

Društveni mediji postali su sveprisutan dio modernog života. Oni su revolucionirali komunikaciju i interakciju, a mladi su među najaktivnijim korisnicima. Platforme društvenih medija kao što su Facebook, Twitter, Instagram i Tik tok značajno su utjecale na način na koji mladi komuniciraju međusobno i sa svijetom općenito. Dok društveni mediji imaju svoje prednosti, oni mogu imati i neke negativne psihološke učinke na samopouzdanje, izgled tijela i mentalno zdravlje mladih ljudi. Ovaj članak istražuje kako društveni mediji mogu utjecati na tinejdžere.

Savršena ili nesavršena profilna slika

Jeste li se ikad mučili snimiti savršenu profilnu sliku? Slika na kojoj imaš "najbolji izgled"?

Znamo da je vaša profilna slika na društvenim mrežama prvi dojam koji ostavljate na

posjetitelje svog profila. Zato je važno odabrati sliku koja vas dobro predstavlja i ostavlja pravi dojam.

Postoji veliki pritisak da se na društvenim mrežama predstavite na određeni način. Mladi su često svjesni kako njihove online profile mogu vidjeti vršnjaci, potencijalni poslodavci pa čak i stranci, zbog čega se osjećaju nesigurno.

Međutim, Biblija nas uči da smo mi ljudi u potpunosti stvoreni na sliku Božju. „I stvorio Bog čovjeka na svoju sliku, na sliku Božju stvorio ga; I stvorio ih muško i žensko.“ (Postanak 1:27). Ovaj stih potvrđuje da smo prije pada odražavali karakter i bit (biće) Boga. Stvaranje čovjeka na sliku Božju svjedočanstvo je vrijednosti i dostojanstva koje je Bog darovao čovječanstvu.

Biblija također uči da je Božje savršeno stvaranje bilo narušeno grijehom. Kao rezultat neposlušnosti Bogu, čovjek se odvojio od Njega i izgubio svoj

savršeni karakter i duhovni vid. Ovo odvajanje od Boga dovelo je do temeljne promjene u načinu na koji ljudi vide svijet i komuniciraju s njim. Umjesto da stvari vidi onakvima kakve one stvarno jesu, čovjek je sve počeo gledati „okom“ grijeha.

Ovo odvajanje od Boga i posljedice grijeha utječu na svaki aspekt ljudskog postojanja, uključujući samopoštovanje, društvene odnose te mentalno i emocionalno zdravlje. Današnji mladi pogrešno podižu svoje samopouzdanje korištenjem društvenih medija. Društvene platforme pružaju prostor u kojem pojedinci stvaraju svoju idealiziranu sliku o sebi koja prikazuje samo najbolje vidove njihovog života, navodeći druge i naposljetku i sami sebe da vjeruju kako je njihov život u savršenom redu.

To može dovesti do lažnog samopoštovanja koje se temelji na izvanjskoj vrijednosti, a ne na

unutarnjim čimbenicima kao što su karakter, integritet i vrijednosti temeljene na biblijskim načelima. Nažalost, ovaj lažni osjećaj vlastite vrijednosti je kratkotrajan i može dovesti čak do tjeskobe i depresije ako osoba nije u stanju održati fasadu koju je postavila na društvenim mrežama.

Međutim, u Bibliji nalazimo nadu za pomirenje i obnovu kroz vjeru u Isusa Krista. Njegovom žrtvom na križu možemo se pomiriti s Bogom i doživjeti puninu našeg izvornog, savršenog stvorenja. Da bismo to postigli, moramo posvetiti više vremena proučavanju Božje riječi i razumijevanju vrijednosti duše u Božjim očima.

Vrijednost duše je neizmjerena. U Mateju 16,26 Isus pita: "Ta što koristi čovjeku ako zadobije sav svijet, a dušu svoju izgubi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za dušu svoju?" Ovaj stih naglašava da je duša (ljudsko biće) veća vrijednost od bilo čega drugog na svijetu, budući da se ništa ne može usporediti s njenom vrijednošću. Također znamo da je Isus platio vrlo visoku cijenu i dao svoj život kako bismo se ti i ja mogli zvati sinovima i kćerima Božjim. Ne trebamo zato pokušavati stvoriti drugačiju sliku o sebi, svom karakteru, pa čak ni svom izgledu: U očima Božjim imamo vrijednost koja se ne može mjeriti niti usporediti s bilo kojom ovozemaljskom vrijednošću.

Savršena ili nesavršena slika tijela

Društveni mediji također mogu utjecati na sliku o tijelu, posebno među mladima. Platforme društvenih medija pune su slika koje promoviraju nerealne standarde ljepote. Mladi su stalno izloženi tim slikama, što može dovesti do nezadovoljstva vlastitim tijelom, pa čak i tjelesne dismorfije (ozbiljni psihološki poremećaj koji je uzrokovan pretjeranom preokupacijom zamišljene manjkavosti u tjelesnom izgledu).

Stalni pritisak da se prilagodi društvenim standardima ljepote također može dovesti do štetnog ponašanja, kao npr. ekstremne dijete ili pretjeranu tjelovježbu. Osim toga, korištenje filtara i alata za uređivanje na društvenim mrežama može dati pogrešan dojam o tome što se smatra lijepim ili poželjnim.

Biblija nas uči da je naše tijelo hram Duha Svetoga, kao što piše u 1. Korinćanima 6,19.20: "Ili ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga u vama, kojega imate od Boga te niste svoji? Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga svojim tijelom i svojim duhom, koji su Božji."

To znači da su naša tijela svetinja i da ih treba tretirati s poštovanjem, bez obzira na njihov vanjski izgled. Ako brinemo o svojim tijelima i odnosimo se prema njima časno u svim aspektima zdravstvenih načela koja se nalaze u Bibliji, Duh Sveti će prebivati u nama. Kao Božji sljedbenici, ne bismo se trebali prilagođavati lažnim normama društva, uključujući one predstavljene na društvenim medijima, kako bismo pronašli sreću ili prihvaćanje. Umjesto toga, trebali bismo se usredotočiti na njegovanje unutarnje ljepote, uključujući kvalitete kao što su ljubav, dobrotu i poniznost - karakter koji će dugo nadživjeti

bilo kakvu privremenu slavu na bilo kojoj društvenoj platformi. Na taj način možemo proslaviti Boga i iskazivati poštovanje prema hramu Duha Svetoga koji je naše tijelo.

Savršeno ili nesavršeno mentalno zdravlje

Društveni mediji također mogu imati negativan utjecaj i na mentalno zdravlje. Studije pokazuju da je korištenje društvenih medija povezano s povećanom tjeskobom, depresijom i stresom među mladima.

Društveni mediji također mogu stvoriti ovisnost, što dovodi do niže produktivnosti i osjećaja praznine. Lako je listati kroz feedove, klikati na linkove (poveznice) i gledati videozapise, a prije nego što shvatite, sati su prošli. Istraživanja su pokazala kako ljudi u prosjeku provode 2 do 3 sata dnevno na društvenim mrežama, što može biti više od 1000 sati godišnje.

Istraživanje je pokazalo da ljudi koji pretjerano koriste društvene mreže imaju veću vjerojatnost da će doživjeti depresiju i tjeskobu nego ljudi koji umjereno koriste društvene mreže. To može biti zbog stalne bujice informacija i podražaja koje pružaju društveni mediji, što može stvoriti osjećaj preopterećenosti i dovesti do

osjećaja stresa i tjeskobe.

Društveni mediji mogu pridonijeti osjećaju izoliranosti i usamljenosti. Iako nam platforme društvenih medija mogu pomoći u povezivanju s drugima, one također mogu stvoriti osjećaj izoliranosti i usamljenosti. To je zato što društveni mediji često predstavljaju idealiziranu verziju života koja ne odražava nužno stvarnost i ostavlja ljude da se osjećaju nepovezano sa svojim stvarnim životnim iskustvima i odnosima.

Biblija nas uči da se usredotočimo na ono što je istinito, časno, pravedno, čisto, lijepo i hvale vrijedno (*Filipljanima* 4,8). To znači da trebamo paziti što konzumiramo na društvenim mrežama i izbjegavati negativne sadržaje koji mogu loše utjecati na naše mentalno zdravlje. Potaknuti smo promatrati i proučavati prirodu, gdje se moć, veličanstvenost i ljubav Božja otkriva svima nama.

„Dokaz koje imamo o Božjoj brizi i ljubavi prema nama izražen je u poukama koje je Krist dao svojim učenicima o stvarima u prirodi...Fokus ne bi trebao biti na izobličenosti, na prokletstvu, već na bogatstvu Kristove milosti, koja nam je dana tako bogato da možemo živjeti u ovom svijetu i djelovati kao dio velike mreže čovječanstva, a ipak ne biti od svijeta. Kao hodočasnici, kao stranci u potrazi za svijetlim Božjim zrakama, u potrazi za radošću koja je pred nama, u potrazi za gradom čiji je graditelj Bog, gledajući što je sve za nas napravljeno, stanove koje je Isus pripremio za nas i govoreći o blaženoj domovini, zaboravimo nevolje i brige ovoga života. Čini nam se kao da udišemo atmosferu te bolje, pa i rajske zemlje. Umireni smo, utješeni smo; mi smo više od toga, mi smo radosni u Bogu.” - *The Upward Look*, str. 15.

Kada se odmorimo od društvenih medija i umjesto toga

divimo prirodnom svijetu, možemo smanjiti osjećaje tjeskobe i depresije, ojačati svoje fizičko zdravlje i steći dublje uvažavanje ljepote Božjeg stvaranja. Kao što je psalmist napisao: “Nebesa kazuju slavu Božju, i svod nebeski naviješta djelo ruku njegovih ” (*Psalam* 19:2.) Kad provodimo više vremena vani, možemo doživjeti čudo Božjeg stvaranja i graditi dublju povezanost s Njim.

On čezne da bude povezan s tobom! On želi da malo bolje proučiš njegov društveni profil i, kao što nas Biblija uči, vidiš Božju slavu koja je njegov karakter. “A mi svi koji otkrivenim licem slavu Gospodnju kao u zrcalu gledamo, u isti se lik preobražavamo iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.” (*2. Korinćanima* 3:18). Tako i ti možeš imati bolji društveni profil, ne prema onome što je u trendu, već prema nepromjenjivom vječnom profilu Boga punog ljubavi. Želimo ti to svim srcem.

(*nastavlja se*)

Avokado

Popularnost avokada leži u njegovoj bogatoj, kremastoj teksturi i blagom okusu. Postoje deseci vrsta avokada, različitih veličina, boja i tekstura. Svi su porijeklom iz tropske klime i, kada se uberu, meso omekša do teksture maslaca što ga čini idealnim za umake, namaze, deserte, smoothije...

Pet zdravstvenih dobrobiti avokada

1. Avokado je nutritivno bogat

Avokado je bogat hranjivim tvarima, paze samojedna polovica vočke ubraja u vaš preporučeni unos od pet porcija voća dnevno. Izvrstan je izvor mononezasićenih masti i vitamina E te je dobar izvor folata. Također, sadrži više topivih vlakana od drugog voća i niz korisnih minerala uključujući željezo, bakar i kalij.

2. Podržava zdravlje srca

Avokado je bogat masnoćama, od kojih 60 posto čine mononezasićene masnoće, za koje istraživanja pokazuju da pomažu u zaštiti od bolesti srca i snižavaju krvni tlak. Kalij, folat i vlakna, kojima avokado obiluje, blagotvorno djeluju na srce i

kardiovaskularni sustav.

3. Može pomoći u snižavanju kolesterola

Ulja avokada uključuje oleinsku i linolnu kiselinu, nezasićene masti koje se preporučuju kao dio uravnotežene prehrane za pomoć u kontroli kolesterola.

4. Može pomoći u regulaciji apetita

Nema sumnje da je kalorijski sadržaj avokada veći od ostalog voća i povrća. Međutim, zanimljivo istraživanje pokazalo je da sadržaj masti i vlakana u avokadu dovodi do osjećaja sitosti što pomaže u regulaciji apetita.

5. Čuva zdravlje očiju

Uz sve navedene prednosti, avokado je bogat izvor zaštitnog vitamina E, kao i karotena, uključujući lutein i zeaksantin, za koje se smatra da pomažu u očuvanju zdravlja očiju.

Je li avokado na tost zdrav?

Avokado na tost prilično je zdrav izbor za užinu u usporedbi s drugim stavkama na jelovniku, poput slatkih palačinki. Koliko je točno zdrav ovisi o kruhu koji odaberete i ostalim dodacima.

Za kruh odaberite nešto sa

sjemenkama, integralno ili raženo umjesto bijelog kruha zbog kojeg će vam skočiti šećer u krvi, kaže nutricionistica Jo Lewin.

Alergija i avokado

Neke osjetljive osobe mogu doživjeti alergiju na avokado. To uključuje oralnu alergiju koja može biti potaknuta križnom reakcijom na pelud breze.

Avokado, zajedno s voćem poput jabuka, breskva, malina i borovnica, sadrži prirodne kemikalije koje se nazivaju salicilati. Neki su ljudi osjetljivi na ove spojeve i mogu doživjeti alergijsku reakciju uključujući kožne osipe i otekline.

Nutritivne prednosti avokada

Porcija od 80g avokada sadrži:

- 152 kcal/627 KJ
- 1,5 g proteina
- 15,6 g masti
- 1,5 g ugljikohidrata
- 3,6 g vlakana
- 360 mg kalija
- 2,56 mg vitamina E

Članak preuzet s linka:

ordinacija.vecernji.hr/zdravlje/koliko-je-avokado-zapravo-zdrav-i-znate-li-ga-isppravno-konzumirati

Poruke iz knjige *Krist naša pravednost*

Ista opasnost nekad i danas

„Svjedočanstva Duha proroštva objavljena tijekom 1887. godine opominjala su na opasnost.

Ta je zabluda bila opisivana kao sudbonosna pogreška upadanja u formalizam; štovanja formi, ceremonija, doktrina, običaja i aktivnosti na mjesto stvarnih iskustava koja se mogu steći jedino zajednicom srca s Isusom Kristom, našim Gospodom.“ - *Krist naša pravednost*, Arthur G. Daniells, str. 24.

Osobna odgovornost

„U Crkvi ima i neobraćenih osoba, koje se ne žele sjediniti s ostalima u iskrenoj, ozbiljnoj molitvi. Mi se moramo baciti na posao pojedinačno. Moramo se više moliti, a manje govoriti!“ - *R&H*, 22. ožujka 1887.

Jedini put do uspjeha

„Nitko ne može nadvladati grijeh, osim kroz to jedinstvo. Kad se sjedinimo s Kristom, naši se grijesi polažu na Njega, a Njegova se pravednost uračunava nama. To je stvarnost, a ne neka forma, ili ceremonija. To nije isto što i pristupanje Crkvi, niti razumsko prihvaćanje teorija i dogmi. Jedinstvo s Kristom je radosna stvarnost u svemu što spada u kršćanski život. U tome leži naša sigurnost.“ - *Krist naša pravednost*, Arthur G. Daniells, str. 28.

Iskustvo preporoda

„Svi oni koji prihvate vijest trećeg anđela moraju proći kroz iskustvo opravdanja vjerom. Krist se mora otkriti njima i preko njih. Na temelju osobnog iskustva oni moraju upoznati djelo preporađanja. Moraju biti potpuno sigurni da su nanovo rođeni, odozgor, i da su prešli iz smrti u život. Oni moraju znati da je njihova krivica izbrisana, da su oslobođeni osude zakona, i da su zato spremni da se pojave pred Kristovim Sudom. Oni moraju znati, na temelju svog pobjedonosnog iskustva, da su se uhvatili za “vjeru Isusovu” i da ih ona održava, i da im ta vjera daje snagu i silu da poštuju deset Božjih zapovijedi. Teorije, doktrine, čak i najozbiljnije aktivnosti, ne mogu nas spasiti od grijeha, ni pripremiti srce da se sretne s Bogom na Sudu.“ - *Krist naša pravednost*, Arthur G. Daniells, str. 55.